

ת"פ (אילת) 61281-12-23 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (אילת) 61281-12-23 - מדינת ישראל נ' פלונישלוס אילת

ת"פ (אילת) 61281-12-23

מדינת ישראל

נגד

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד ארי מנזין

בית משפט השלוס באילת

[28.07.2024]

כבוד השופט גיל אדלמן

גזר דין

השתלשלות העניינים העובדתית

1. הנאשם, פלוני (להלן: הנאשם) הורשע על פי הודאתו, בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של תקיפה סתם - בן זוג עבירה לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק); תקיפה הגורמת חבלה ממש - בן זוג לפי סעיף 382 (ג) לחוק; היזק לרכוש במזיד עבירה לפי סעיף 452 לחוק.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בחלק הכללי, במועד הרלוונטי היו הנאשם ופלונית (להלן: המתלוננת) נשואים כ- 5 שנים ומתגוררים ברחוב XXXXXבXXXXXX (להלן: הדירה).
- כתב האישום המתוקן מספר כי ביום 19.12.2023 בעקבות ויכוח בין הנאשם לבין המתלוננת תקף אותה הנאשם בכך שדחף לעברה כיסאות אשר פגעו בה, דחף אותה בחוזקה עד שנפלה ארצה, תפס אותה עם שתי ידיו, וחטף מידיה את מכשיר הטלפון שלה והשליכו על הרצפה.
- כתוצאה מהתקיפה המתוארת לעיל, נגרמה למתלוננת שריטה מדממת ליד אוזנה, וכן סימנים כחולים והמטומות במותניה, בגב התחתון, בבטן התחתונה, בירכיה, ברגליה ובידיה.
- כתב האישום המתוקן מתאר כי ביום 15.10.2023 בדירה, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שדחף אותה בחוזקה אל חדר בדירה, ותפס אותה בחוזקה בידיה ובכתפיה.

- ביום 28.5.2023 בדירה, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שדחף אותה במטבח, ודחף אותה אל עבר חדר בדירה; למתלוננת נגרמו חבלות בדמות המטומות וסימנים כחולים.
- כתב האישום מוסיף ומספר כי כשנה וחצי עובר למועד 19.12.2023, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהיכה אותה עם ידו בפניה, וכן שבר לה שני מגיני מסך של מכשירי טלפון שהיו ברשותה.
- במעשיו המתוארים, כך על פי כתב האישום, תקף הנאשם את המתלוננת במספר הזדמנויות, גרם לה לחבלות ממשיות, והזיק לרכוש במזיד.
3. נוכח כפירתו של הנאשם במיוחס לו נקבע התיק לשמיעת ראיות במהלכן נשמעה עדותה הראשית של המתלוננת, וכן החלה להישמע חקירתה הנגדית, אולם זו נגדעה באיבה מפאת השעה המאוחרת והעדר שירותי הקלדה, ונדחתה למועד אחר. בין לבין הופנו הצדדים להליך גישור בפני כב' השופטת הבכירה נגה שמואלי-מאיר.
4. ביום 26.6.2024, בעקבות הליך הגישור, הציגו הצדדים הסדר דיוני, במסגרתו הודה הנאשם בכתב האישום המתוקן והורשע בעבירות כמפורט לעיל. לא התגבשה הסכמה עונשית בין הצדדים.
5. ביום 14.7.2024 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש.
6. הצדדים הגישו ראיות לעונש. מטעם התביעה הוגשה אסופת מסמכים רפואיים של המתלוננת (סומן ת/10) וכן נשמעה עדותה של המתלוננת במסגרת עדות נפגע עבירה.
7. המתלוננת סיפרה בעדותה כי היא מפחדת שמשפחתו של הנאשם והנאשם ינקמו בה לאחר שישתחרר מכלאו. עוד סיפרה כי היא נוטלת תרופות להרגעה, סובלת מביעות לילה בהם משחזרת את האלימות של הנאשם כלפיה, אף בעוצמה גבוהה יותר מאשר התרחשה בפועל. המתלוננת ספרה: "כשאני נכנסת לבנין לפני שאני פותחת את הדלת ואני מנסה להקשיב אם יש מישהו בדירה כי אני לא רואה טוב בלילה ויש לי הרגשה שיש מישהו בבית. קשה לי מאוד לעבוד, אני בוכה הרבה בעבודה, אני ביקשתי שיתנו לי הפנייה בשביל שאני אלך לטיפול פסיכותרפי. (העדה בוכה) אני לא אשכח את זה בחיים. אני אזכור את זה עד הזקנה את כל מה שקרה לי."
- המתלוננת הוסיפה וספרה כי יש לה בעיות בראייה שהנאשם היה מודע להם, וכתוצאה מאירועי האלימות כלפיה, אותן בעיות החמירו. עוד ציינה המתלוננת כי כתוצאה מהאלימות שהפנה כלפיה הנאשם מעבר לנזקים שתארה לעיל, התגלה גידול בחזה. כעת לדבריה, היא נותרה ללא כל תמיכה בארץ, שכן עלתה לבדה לישראל בעקבות נישואיה לנאשם.
8. מטעם ההגנה הוגשה תעודה רפואית של הנאשם (סומן נ/1), תעודה משב"ס המעידה על הזמנתו של הנאשם לבדיקת MRI (סומן נ/2), מכתב מהמוסד לביטוח לאומי המעיד על תשלום דמי אבטלה (סומן נ/3), תביעה שהוגשה להתרת נישואין בין הנאשם לבין המתלוננת במסגרת תמ"ש 60787-02-24 (סומן נ/4). כן העידו אחותו של הנאשם ויולט אבו ליל, וחברו של הנאשם זייד גבריאלי.

אחותו של הנאשם, ואלמונית העידה כך:

"אני רוצה לספר על אח שלי, פלוני הוא אח שלי הקטן, הוא בן אדם טוב. הוא בן אדם ישר, הוא בן אדם דתי מאוד, במשפחה שלנו אין אלימות, אין אצלנו אלימות. כשהתקשר אלי עורך הדין ואמר לי שהוא עצור על אלימות, הייתי בהלם. אני יודעת שהוא הודה בכתב אישום מתוקן אבל הטבע שלו שקט וטוב, הוא לא אלים הוא כל הזמן הולך בית עבודה. אין לו ניסיון עם נשים, המתלוננת היא הזוגיות הראשונה שלו, הוא לא יצא עם אף אחת לפני כן. אנחנו היינו בהלם כשהם אמרו שהוא תקף אותה וזה משהו חמור. אנחנו לא מסכים לזה, במשפחה שלנו אין דבר כזה אלימות. אנחנו כולנו דתיים ולפי הדת שלנו אסור להרביץ, אסור להרוג, כל זה אנחנו לא עושים ואנחנו נגד אלימות. אני יודעת שהוא לא יעשה דבר כזה בשום אופן יותר בחיים שלו, אני מכירה אותו. עכשיו הוא בבית סוהר ואני משלמת לו כל חודש 2,000 ₪ לחשבון שלו שישלם כל מה שצריך, מים, חשמל, ארנונה, הכל, היא לא משלמת כלום, היא בבית יושבת ולא משלם כלום, היא יושבת שם בחינם. עכשיו הם עומדים להתגרש, היא מפחדת להתגרש כי היא תצא לבית אחר שם היא תצטרך לשלם כסף. היא מקבלת 10,000 עד 11,000 ₪ ולא משלמת כלום ובגלל זה היא מפחדת לצאת מהבית. יש הסכם ממון והבית הוא בשם שלו ולא בשם שלה...אנחנו נשמור עליו, נהיה איתו כל הזמן, נעזור לו, הוא לא אלים והוא לא יהיה אלים עם אף אחד, אנחנו נעזור לו ונהיה איתו כל הזמן."

חברו של הנאשם, ז' ג' העיד כך:

"אני רוצה לספר על פלוני, אני מכיר אותו מגיל 16-17 כשהוא הגיע לעיר XXX. גם היינו שכנים לפני הרבה שנים בילדות, והיתה תקופה שהוא עבד אצלי בעסק 10 שנים. כל חייו אני מכיר אותו, הוא לא היה ילד אלים או בעייתי, כל הזמן עם עצמו, אין לו חברים מהבית לעבודה, מהעבודה לבית זה מה שיש לו אין לו חברים בכלל. גם אני כששמעתי את המקרה הזה אני הייתי בהלם ממנו. אני לא מכיר אותו כבן אדם אלים והייתי בהלם מהסיפור הזה. זה ניסיון ראשון שלו עם אישה שרצה להקים בית וילדים והכל השתבש לו. הוא כל הזמן היה בבדד שלו, הוא הלך לכנסייה כל השנים שלו פה באילת. אני הייתי החבר היחיד שהוא דיבר איתו אבל אף פעם לא שמעתי מילה על מה שקורה לו בתוך הבית. הוא אף פעם לא סיפר על מה שקרה לו בבית, הוא התבייש, אחר כך כשהוא סיפר שאלתי אותו למה לא סיפרת לי שום דבר והוא אמר לי מה אתה רוצה שאני אספר שאשתי מרביצה לי? הוא התבייש בזה, הוא היה צריך מההתחלה ללכת לטפל בדבר הזה."

טיעוני הצדדים לעונש

9. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ועד 36 חודשי מאסר בפועל, וביקשה להשית על הנאשם מאסר בפועל שלא יפחת מ- 22 חודשים, מאסרים מותנים מרתיעים, קנס כספי והתחייבות.

התובעת טענה כי הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות מושא כתב האישום הם שלמות הגוף, ערך הקניין וזכות האדם לכבוד ולביטחון אישי - ובפרט זכותה של אישה לחוש מוגנת בתוך ביתה. לשיטת המאשימה, מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים היא משמעותית, שכן מדובר במספר פגיעות לאורך זמן, אשר הותירו סימנים בגופה של המתלוננת ומן הסתם אף צלקות את נפשה, כפי שניתן היה להתרשם במסגרת עדותה כנפגעת עבירה. הנאשם לא הסתפק בכך ואף פגע ברכושה של המתלוננת.

ביחס למיקום עונשו של הנאשם בגדרי המתחם שהתבקש על ידי התביעה, הפנתה האחרונה את בית המשפט לעובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי. הנאשם אמנם הודה במיוחס לו לאחר הליך גישור מוצלח, אך עשה כן לאחר שהחלו להישמע הראיות ועל כן לא נחסכה העדת המתלוננת, שאף נחקרה נגדית. עוד ציינה התביעה כי הנאשם לא עבר הליך טיפולי, משכך, עתרה למקם את הנאשם בחלקו הבינוני של המתחם.

המאשימה אף עתרה להתחשב בשיקולי הרתעת היחיד (בשל ריבוי האירועים נשוא כתב האישום) והרתעת הרבים (נוכח שכיחות אירועי האלימות בחברה והצורך למגרם).

המאשימה הגישה פסיקה על מנת לתמוך בעתירתה העונשית.

10. ב"כ הנאשם עתר לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 6 ועד 10 חודשי מאסר בפועל, ולמקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם, כשהמשמעות היא למעשה להסתפק בימי מעצרו. הסניגור הדגיש כי הנאשם נתון לראשונה בחייו במעצר כמעט 7 חודשים (נכון למועד הטיעונים לעונש). כענישה נלווית עתר הסניגור להשית מאסרים מותנים וביקש להימנע מהטלת קנס אשר לשיטתו אין בו להועיל במקרה זה בו עסקין בעבירות בתוך התא המשפחתי.

ההגנה טענה כי הערכים המוגנים שנפגעו הם זכותה של המתלוננת לשלמות גופה, ומידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנא היא קלה עד בינונית. אשר לנזק שגרם הנאשם לרכוש המתלוננת, הדגיש הסניגור כי מדובר בשבירה של מגיני מסך לטלפון ולא למכשיר הטלפון עצמו.

ביחס לנסיבות ביצוע העבירה, טען הסניגור כי כתב האישום תוקן באופן משמעותי ובכל האירועים מדובר באלימות שאיננה ברף הגבוה הכוללת דחיפות, ואחיזה בכח ואין מדובר במכות ישירות של ממש. כמו כן ציין ב"כ הנאשם כי המתלוננת בדבריה עצמה העידה כי היא התנהגה בצורה בוטה כלפי הנאשם, כך שהאירועים לא התרחשו בתוך חלל ריק - כך ההגנה.

הסניגור הדגיש כי הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי למרות העדת המתלוננת. לעניין זה ביקש ליתן המשקל הראוי לעובדה כי לשיטתו, דווקא שמיעת הראיות ובעיקרה עדות המתלוננת היא שהובילה להסדר הדיוני בין הצדדים. עוד ציין הסניגור כי לנאשם אין עבר פלילי, ולאור גילו המבוגר, ניתן לומר שהנאשם חי חיים שלמים ללא מעורבות בפלילים עד למקרה דנא. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב גם בבריאותו הרופפת של הנאשם ובעובדה כי הוא מובטל ונסמך על דמי הביטוח הלאומי.

11. הנאשם בדברו האחרון אמר:

"אדוני השופט, אני קרוב לגיל 60 עוד מעט, אני עברתי לפני המאסר של, זה המאסר הראשון שלי בחיים. אני איש דתי, 38 שנים, אני עושה מחקרים בדתות ולמדתי הרבה דתות אשתי יודעת מזה, אני גם הוצאתי ספרים גם ספרים אלקטרוניים, אני מומחה להיסטוריה של הדת, גם על דתות שלא קיימות אני עושה מחקרים וכותב עליהם ספרים. לפני שנעצרתי עשיתי ניתוח בקע 2 צדדים, זה קרה לי בעבודה, נשארתי בבית חצי שנה וקיבלתי קצבה עד שהיה האירוע האחרון ונעצרתי. אני לא בן אדם אלים ומה שקרה לא היה ברצוני, כולנו טועים, אין בן אדם מושלם. אני מודה במה שקרה ואני מצטער על זה, אני מצטער מאוד על מה קרה. אני בחיים שלי לא ישבתי בבית סוהר, למדתי הרבה, עברתי הרבה דברים קשים, אני בן אדם חולה, מצאו לי משהו בראש ובגלל זה יש לי זימון ל-MRI ואני גם לוקח תרופות ללחץ דם וללב ואני מצטער על מה שקרה. אבקש להתחשב בי."

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

12. בהתאם למבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)), יש לקבוע מתחם עונשי כולל לכל העבירות בהן הורשע הנאשם, שכן מדובר במסכת עבריינית אחת, הגם שהתפרשה על פני זמנים שונים במהלך הקשר הזוגי.

13. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם שמירה על שלמות גופה ונפשה של המתלוננת, וכן ההגנה על כבודה, בטחונה האישי וקניינה. הדברים נכונים ביתר שאת כאשר מדובר בעבירות אלימות כלפי בת זוג, המתרחשות בתוך דלת אמות, מקום שאמור להיות ביתה מבצרה של המתלוננת.

14. רבות הודגש בפסיקת בית המשפט העליון אודות החומרה היתרה הגלומה בעבירות אלימות במשפחה; ראו למשל את רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021):

"כפי שהודגש לא אחת, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף (ראו והשוו רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.3.2019))."

15. מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנא אינה ברף נמוך. הנאשם, בארבעה אירועים שונים, לאורך כשנה וחצי, תקף את המתלוננת על ידי דחיפת חפצים לעברה אשר פגעו בה, דחיפתה בכח שגרמה לנפילתה ארצה, אחיזתה בכח וכן בהזדמנות אחת אף היכה בפניה. חלק מהאירועים הותירו סימנים וחבלות על גופה של המתלוננת, כנשקף מהצילומים שהוגשו. הנאשם אף פגע ברכושה של המתלוננת.

16. לא קיבלתי את טענת ההגנה שלפיה נוכח העובדה שמדובר ב"דחיפות" ו"לא באלימות ישירה" אזי נסיבות ביצוע העבירות הן קלות. אמנם, עיון בכל מקרה של אלימות מלמד על רף שאינו חמור כשלעצמו, אולם כאשר משקיפים על כל המקרים, במשך של שנה וחצי בהן היתה המתלוננת נתונה לנחת זרועו של הנאשם, דחיפותיו, אחיזותיו הכוחניות, ואף הכה אותה בפניה - הרי שמתגלה מסכת אלימה וקשה, שלא ניתן, בשום אופן, לראות בה כמקרה "קל".
17. למתלוננת נגרמו חבלות פיזיות כתוצאה מאלימותו של הנאשם, שהן בהמטומות בחלקים רבים בגופה, סימנים כחולים, ושריטה מדממת ליד אוזנה.
18. עוד ראיתי לנגד עיני את הנזק שעלול היה להיגרם למתלוננת, בעת שנדחפה ארצה על ידי הנאשם, והוכתה על ידו.
19. הבאתי בחשבון גם את הנזק הנפשי שנגרם למתלוננת, נוכח האלימות החוזרת ונשנית כלפיה; כאמור לעיל, משך חודשים ארוכים נהג הנאשם כלפי המתלוננת בכוחנות ואלימות.
20. המתלוננת שיתפה את בית המשפט, בעדותה לעונש, בנזקים הנפשיים שנגרמו לה כתוצאה מהמסכת האלימה שתוארה בכתב האישום, בין היתר סיפרה כי היא חוששת מאוד מפניו של הנאשם, היא חיה בפחדים, אשר תוקפים אותה ביום וגם בלילה; היא סיפרה שהיא סובלת מביעותי לילה אשר החמירו מאוד נוכח אלימותו של הנאשם. המתלוננת שיתפה את בית המשפט בקורות אותה, כאשר היא חוששת להיכנס לביתה - "כשאני נכנסת לבניין לפני שאני פותחת את הדלת ואני מנסה להקשיב אם יש מישהו בדירה כי אני לא רואה טוב בלילה ויש לי הרגשה שיש מישהו בבית". נזכיר כי המתלוננת סיפרה שהיא מתקשה לעבוד, מרבה לבכות, והתרשמתי שאירועי האלימות הותירו בה חותם משמעותי.
21. לא ניתן אף להתעלם מנסיבותיה של המתלוננת, שאיננה ילידת הארץ, אינה דוברת את השפה העברית ותלויה למעשה בנאשם ובני משפחתו.
22. כל אלו - חייבים להשתקף במתחם הענישה שייקבע.
23. מדיניות הענישה הנוהגת: הצדדים הציגו פסיקה מטעמם, באשר למתחמי הענישה להם עתרו. מצאתי להתייחס לפסקי הדין הבאים.

§ במסגרת רע"פ 8576/22 פלוני נ' מדינת ישראל (15.12.2022) נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש אשר הורש בעבירות של איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג והפרת הוראה חוקית בכך שהכה את בת זוגו בפניה, צבט אותה, ירק עליה ואיים שיהרוג אותה לאחר שניתן לו צו שיפוטי האוסר עליו להטרידה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע ממספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל, לצד הפעלת עונש מאסר מותנה בן 6 חודשים כך ש - 4 חודשים ירצו במצטבר. רכיב המאסר בפועל שהושת על המבקש עמד על 13 חודשים. המשיבה הגישה ערעור לבית המשפט המחוזי, שהתקבל ושם נקבע מתחם ענישה הנע בין 18 ועד 36 חודשי מאסר בפועל, לאחר שעמד על חומרת מעשי המבקש. בית המשפט המחוזי השית על המבקש 18 חודשי מאסר בפועל והותיר את יתר רכיבי הענישה על כנם כך שבמצטבר ירצה המבקש 22 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהושת על המבקש הוא על הצד המקל ודחה את הבקשה.

§ במסגרת רע"פ 6979/22 דודקה נ' מדינת ישראל (30.10.2022) נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש אשר הורשע בעבירות של איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג, ותקיפה סתם - בן זוג בכך שהכה את המתלוננת, משך בשערותיה, דחף אותה, כיבה סיגריה על צווארה, סתר לה, הטיח ראשה בדלת הדירה, איים עליה כי ירצח אותה, באירוע אחר, עת הקיאה כלבתם של בני הזוג ברכב, המבקש משך בשערותיה של המתלוננת ודחף את ראשה לתוך הקיאו, צעק וקילל אותה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 12 ועד 30 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי של 5,000 ₪ למתלוננת. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש על פסק הדין ועל גזר הדין. בית המשפט העליון קבע כי המבקש השפיל וביזה את בת זוגתו ויש למצות עימו את הדין. בקשתו, כאמור, נדחתה.

§ במסגרת ת"פ (אי') 29783-01-21 מדינת ישראל נ' אביכזר (11.7.2021) הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפה סתם - בן זוג, היזק לרכוש במזיד, תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג, והחזקה ושימוש בסמים לצריכה עצמית בכך שבמספר מקרים היכה באגרופו בדלת הדירה וגרם לנזק, בעט בדלת וגרם לנפילתה של המתלוננת, חנק את המתלוננת, צעק וקילל אותה, שלח למתלוננת הודעות רבות - חלקן מאיימות, המתין שעות מתחת לביתה, אחז בחוזקה בידיה ובצווארה, וכן החזיק בכ- 9 גרם חשיש. נקבע מתחם ענישה (על ידי מותב זה) הנע בין 9 ועד ל- 20 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, צעיר ללא עבר פלילי, הושתו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, ופיצוי למתלוננת בסך 7,500 ₪.

וראו פסיקה רלוונטית נוספת:

§ במסגרת רע"פ 5434/17 דמוך נגד מדינת ישראל (29.11.2017) נדחתה בקשת ערעור המבקש אשר הורשע, לאחר שמיעת הוכחות, בשני אירועים של תקיפת בת זוג ואיומים, בכך שאיים על בת זוגו שיפגע בה ושהיא תסבול וכן תקיפה שכללה דחיפה ומשיכה בתנוך אוזנה של המתלוננת שעה שהייתה בהריון מתקדם. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר, המבקש, נעדר עבר פלילי, נדון ל- 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס בסך 5,000 ₪ ופיצוי בסך 5,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש על חומרת עונשו וכך קבע גם בית המשפט העליון: "העונש שהושת על המבקש הינו ראוי ומאוזן, ולא מצאתי כי יש בסיס להתערבותו של בית משפט זה ב"גלגול שלישי".

- § במסגרת עפ"ג (ב"ש) 45941-05-22 אבו סווי נ' מדינת ישראל (13.7.2022) הורשע המערער על פי הודאתו בעבירות של היזק לרכוש במזיד, הפרת הוראה חוקית ותקיפה סתם - בן זוג בכך שעל רקע ויכוח עם בת זוגו זרק טלפון נייד על חלון וניפץ אותו, הורחק ל- 15 יום מבת זוג אך לפני תום הצו, עת ששהו יחד במלון באילת, דחף המערער את בת זוגו ברחוב וסטר לה על פניה. בית משפט השלום (מותב זה) קבע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל והשית על המערער 9 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, התחייבות בסך 2,000 ₪ וקנס בסך 1,500 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור על חומרת העונש וקבע כי בית המשפט קמא החמיר במעט בתקופת המאסר שהטיל וקבע כי הנאשם ירצה 6 חודשי מאסר בפועל. יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם.
- § במסגרת ת"פ (חי') 31957-03-21 מדינת ישראל נ' פלוני (3.1.2023), הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג ועבירה של היזק לרכוש במזיד בכך שהיכה את המתלוננת על לחיה באמצעות ידו, אחז בידה, היכה על חלון הרכב שלה וגרם לכיפוף בפח הרכב והחלון יצא ממקומו, לעיני שתי בנותיהן הקטנות. נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל, שניתן לרצותם בדרך בעבודות שירות, ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, אשר הודה בהזדמנות הראשונה, נעדר עבר פלילי, אשר הביע חרטה, נגזרו 5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, פיצוי בסך 3,000 ₪ והתחייבות להימנע מעבירה בסך 1,500 ₪.
- § במסגרת ת"פ (אי') 61397-03-16 מדינת ישראל נ' פלוני (28.03.2017), הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג ואיומים בכך שבמהלך ויכוח עם המתלוננת תפס אותה בחוזקה בידה, הושיבה על המיטה ונשך אותה בידה הימנית וגרם לה לחבלה, המתלוננת ניסתה לצאת מהדירה, והנאשם משך אותה בניסיון למנוע ממנה לעזוב ואיים עליה. נקבע מתחם ענישה הנע בין חודשיים מאסר בפועל שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד ל- 8 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה מרתיעים וכלכליים. בית המשפט חרג לקולא ממתחם הענישה משיקולי שיקום, גילו הצעיר של הנאשם, החרטה שגילה, וניתוקו מהמתלוננת, וגזר על הנאשם צו של"צ בהיקף של 200 שעות, מאסרים מותנים, פיצוי בסך 5,000 ₪ למתלוננת, והתחייבות להימנע מביצוע עבירה בסך 7,500 ₪.
24. אשר על כן, נוכח מידת הפגיעה בערכים המגונים, נסיבות ביצוע העבירות ומדיניות הענישה הנהוגה, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 חודש מאסר ועד 20 חודשי מאסר בפועל. העונש המתאים לנאשם
25. הנאשם, בן 60, נעדר עבר פלילי, וזו הסתבכותו הראשונה בפלילים.
26. הנאשם שוהה במעצר לראשונה בחייו מזה כ- 7 חודשים; הוגשו מסמכים רפואיים המלמדים על כך שהנאשם איננו בקו הבריאות (אף עבר ניתוח בקע), ומשכך ניתן לשער כי תנאי המעצר קשים עבורו במיוחד.
27. הענקתי משקל משמעותי להודאתו של הנאשם במיוחס לו; מעבר לחיסכון בזמן שיפוטי, הרי שאף נחסכה מן המתלוננת חלק מחקירתה הנגדית, ובעיקר - יש בכך משום הכרה בפגיעה שחוותה.
28. התרשמתי כי הודאתו של הנאשם היתה אמיתית ומלאה, ואף הבאתי בחשבון את דברי החרטה שהביע בדברו האחרון, ואמירתו כי למד לקח מהפרשה.
29. אשר על כן אני גוזר על הנאשם עונש בתחתית מתחם הענישה, כדלקמן:
- א. מאסר - מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים. תקופת מאסרו תחושב מיום מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.
- ב. מאסר מותנה - מאסר למשך 5 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור עבירות אלימות, כלפי גוף או רכוש במשך 3 שנים מיום שחרורו.
- ג. התחייבות - הנאשם יחתום על התחייבות בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות אלימות כלפי בת זוג למשך 3 שנים.
- ד. פיצוי - הנאשם ישלם למתלוננת, ע"ת 1 פיצוי בסך 4,000 ₪. הפיצוי ישולם תוך 120 יום ויבוצע לקופת בית המשפט, וממנה יועבר למתלוננת. המאשימה תעביר למזכירות טופס פרטי ניזוק בתוך 14 ימים.
- מוצגים - כל המוצגים יושמדו/יחולטו/יושבו, לשיקול דעת המאשימה.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע תוך 45 ימים.
- ניתן היום, כ"ב תמוז תשפ"ד, 28 יולי 2024, בנוכחות הצדדים.